

Zamyšlení II.

Jitka (JH)

Máme rádi přírodu. Tak chodím a koukám kolem. Čekám na autobusové zastávce na konci obce a sleduju skupinu volavek. Dali si zřejmě na pár dnů letovou pauzu.

Se známou zase jindy jdeme na procházku s její čubinou Xenou kolem řeky Svitavy od zábrdovického mostu do brněnské městské části Husovic.

Ve sluncem prosvícené vodě je vidět míhající se stíny ryb. O kousek dál sedí na kořenu čnicím z vody sluka. Kačení páry i samotné kačeny už ani nepočítáme.

A hele, co to tam sebou mele u převýšeného břehu? Zpozorníme, a za odměnu se nám ladným stylem představí ondatra. A už víme kam se schovala.... Že by nora? Určitě jich tady žije víc, protože u Maloměřic jsme viděly

další.

V okolních polích dávají o sobě vědět bažantí kohouti hlasitě a neohroženě. Docela mě dojalo, když jsem jela domů autobusem a řidič najednou zpomalil a zastavil. Přes silnici si to štandopedila bažantí slípka a za ní houf kuřat. Kéž by takoví byli všichni řidiči. Alespoň touto formou říkám: „Dík....“ Příroda žije („zatím“).

Bratři a sestřičky z woodcrafterského kmene Vlků

V údolí Višňového potoka u Kořence proběhne ve dnech 24.7. – 8.8.2004 na tradičním kmenovém tábořišti už XV. Letní expedice Vlků.

V sobotu 30.7.2004 na tomtéž tábořišti usedne celý kmen k výročnímu Sněmu Vlků na nějž jsi tímto oznámením srdečně zván.

Pavel, Peko, Moničky, Imušunka zi

Vlčovník

OBČASNÍK WOODCRAFT. KMENE VLKŮ

107
2004
červen

Solidní činnost je i na schůzkách ve Velkých Pavlovicích.... A lidiček je dost. A jakých!

Hau kóla bratři a sestřičky, uběhly neuvěřitelné tři měsíce od okamžiku kdy do světa vyrazilo minulé číslo Vlčovníku. Moc se jménem redakce omlouvám všem kdo celou dobu netrpělivě vyhlíželi další číslo. Určitě bylo o čem psát, ale neměl to kdo udělat. Celá redakce byla přímo nakažena školními povinnostmi. Doufám, že teď už se polepšíme a aktuality budete dostávat včas.

Na titulní stránku ovšem taky patří největší novinky. Jednou z nich je zpráva o tom, že se Fredy (JH) stal 25.5. 2004 v 11,40 hod. otcem Klárky Sadílkové (2,6 kg; 49 cm). Tím pádem jsou Sluníčko a Maješka tetičky a Borůvka babička..... Blahopřejem!

Velké blahopřání si zaslouží i všichni letošní úspěšní maturanti : Toto gleška, Skypi, Peko, Sluníčko, ...

Vaše milá redakce

Zamyšlení I.

Jitka (JH)

Je zima. Tedy ještě je zima, i když už bez sněhu. Vstanu a koukám z okna na tu nádheru. V raním šeru holé větve stromů pokryté tisíci perličkami dešťových kapek třpytících se v nesmělých paprscích probouzejícího se slunce. Vypadají všechny ty halouzky jako pokryté závojem.

A o pár týdnů později na těch samých větvích nové ratolesti, smějící se novu, nesmělou, svěží zelení. Mávají vstříc ve vánku novému životu. A z nových košatých korun se ozývá veselé švitoření vrabců a sýkorek. Dole pod nimi v trávě hvízdají kosi. Božská to hudba pro uši unavené hlukem motorů aut, rachotem továren a občas i halasem urvaných reproduktorů z okolních krámů.

Veškeré foto v tomto čísle pořídil Pekař (B) – koně u Nedvědic

Spánek a táboření na Sováku

Pavel(B)

Začalo to jako obvykle. Jeden z nás v tomto případě Skypi něco navrhl a nám se to líbilo. Myšlenka byla postavit zubr a spát v něm na sováku (*stará osada Vlků „Sovi raně“ – poznámka redakce*). Řekli jsme tak jo, a hned začalo shánění tyčí a dřeva.

Vše bylo sehnáno a tak se dáváme do stavby zubra. Je středa 7,00 hod. večer sem tu na táboření já, Skypi a Golden hledá kolíky, a dal se do něčeho co Stan stojí a mi se světlým pocitem.

Ráno se jednotlivě odpoledne se dáme do Stloukáme rám a na postupně napínáme přichází další lidi domů pro hrnec na Večer se příjemně spát až po půlnoci (asi Ráno znovu a jejím zpracování a protože je pátek a odpoledne určitě pravidelná schůzka bude. Nakonec schůzka probíhá na sováku, kde se hraje spousta pohybových, ale i odpočinkových her. Dnešní noc na tábořišti je poslední a tak hodnotíme tuto akci jako velmi zdařenou a těšíme se na další.

Golden. Stavíme a mezitím přišel Broňa vypadá jako práce. stěhujeme dovnitř se

probíráme a již činění kůže. něj pomalu a kůži. Navečer sem z kmene a já jdu fazole, svařák a flip. protahuje a mi jdeme v 1,00 hod).

pokračujeme na kůži vymyslíme schůzku,

Vypadá to, že když je

slušný program, schází se i ve Velkých Pavlovicích na schůzkách dost mladých Vlků

Taky jsme si zastříleli z luku který vzal na výpravu Jirka od Drápečka. Umí nejen hrát na kytaru a zpívat, ale i střílet z luku. Třeba luk a šípy vezme i na tábor a tam si střílení z luku pořádně vyzkoušíme.

Když jsme konečně dorazili zpátky do školy byli v tělocvičně ještě volejbalisti. Když konečně odešli, tak jsme se naobědvali a byl poledňák a volno až do půl desáté a pak už byla večerka.

neděle:

Ráno jsme vstávali v sedm hodin. Čekala nás cesta na vlak. Sbalili jsme se, uklidili školu, nasnídali se a vyrazili. Šli jsme kolem močůvky a šíleně to tam smrdělo. Konečně jsme viděli nádraží.

Ale tam jsme hodinu a čtvrt čekali na vlak. Když konečně přijel, tak jsme nastoupili. Ve vlaku jsme hráli na kytaru a zpívali písničky až do Brna. Tam už na nás čekali rodiče.

Textíky ke snímkům:

Nahoře učí Jirka střílet mladé Vlky z luku. Zrovinka se o to pokouší Golden (B).

Uprostřed Nikča, Markéta a Janča.

Dole zpívající dobrá víla Tři dráčky.

Nedvědice – jarní sněh

pátek:

Jedeme vlakem do Tišnova a tam přeseďme na jiný vlak do Nedvědic. Když jsme tam dojeli, šli jsme se ubytovat do školy. Po ubytování byla večere. Po ní jsme šli na noční procházku mini lesíkem ke hradu Perštejnu. Když jsme se vrátili, ještě jsme si zahráli pár her v tělocvičně. Pak byla večerka. Bylo asi jedenáct.

Pohled na hrad Pernštejn od Nedvědic

sobota:

Ráno jsme se probouzeli před budíčkem a dělali jsme čurbes. Po budíčku byla snídaně a hygiena. A pak nastal čas vyrazit na velkou cestu. Na pochodu jsme viděli koně a kachny, ale jinak ta výprava nebyla nějak zajímavá. Až tedy na to, že byl konec března a okolo nás padal sníh. Samozřejmě jsme byli po výpravě utahaní, ale to za chvíli přešlo. Než byl oběd, hráli jsme si v tělocvičně. Na oběd jsme měli čočku. Potom byl poledňák a mi jsme samozřejmě zlobili a řvali. Po pozdním poledňáku jsme hráli schovku až skoro do Sněmu. *(autorka při této příležitosti přehlédla večeri – poznámka redakce)* V průběhu schovky přijel Starý Vlk. Po schovce jsme se připravili na Sněm.

Lukáš F. z Pavlovic se prozatím stal strážů kmene. Starý Vlk taky odpasoval Broňka (SG) na Stopaře.

Po Sněmu jsme se umyli a pak nečekaně snědli Pekymu salám. Každý měl kousek a Peka dostal ten nejmenší. Ale měl si to vyřídit s ostatními velkými. Nedali nám večeři. (!! – poznámka redakce) Až jsme to snědli, byla večerka (*večerní píseň - poznámka redakce*).

Nový náčelník a strážkyně wampumu

neděle:

Ráno jsme vstali a nebyl budíček, ani rozsvička nebo ranní píseň. Každý kdo se vzbudil si začal balit. Až byli všichni vzhůru, šli jsme hrát fotbal. Nejdřív jsme hráli fotbal rozdělení no družstev. Potom jsme se ale rozhodli pro super nabídku. Vlk, Pekyn a Psajky proti dvaceti dětem! V poločase nás přerušili ostatní starší snídání. Po ní jsme hráli dál. Po fotbalu (*vyhráli Starý Vlk, Peka a Psajky – poznámka redakce*) a úklidu školy jsme šli na nádraží. Tam si každý koupil nejmíň dvě žvýky a jeli jsme do Tišnova. A z Tišnova jsme jeli do Brna a už jsme se jen mohli těšit na další výpravu.

Závěrečný „kruh“ před návratem domů – dělení zbylého proviantu

Bobrová – mnoho kroků

23.-25.4. 2004

Lýda (JH)

pátek:

Jeli jsme vlakem do Bobrové. Tam jsme se ubytovali v přemoderní škole. Byla tam obrovská tělocvična. Když jsme vytáhli z batohu jídlo, tak jsme si zrovna vytáhli z batohů i večeře a v jídelně jsme se najedli. Potom se vyhlásila hra. Něco jako

seznamka, akorát měl každý jméno nějakého ovoce nebo zeleniny (např. Kuba byl rajský protlak). Potom už ale byla večerní píseň a všichni šli do spacáku.

sobota:

Ráno jsme se probudili. Hned byla ranní píseň a potom rozsvička kterou vedl Broňa (SG). Tři drápky nakrájela buchty a mi jsme se pustili do jídla. Museli jsme, protože nás čekal velký pochod. Po snídani jsme šli dát si do batohu (každá skupinka měla jeden) důležité věci jako třeba pláštěnku, pití a svačinu. Když byli všichni nachystaní tak se vyrazilo.

Šli jsme lesama přes kopce až jsme došli k takové skalce, kde nebyla cestička a dole byla řeka. Pár lidí tam hodilo hubu, ale naštěstí nikdo nespadol do řeky. Došli jsme až k menšímu srubu a tam už některý z nás bolely nožky. Měli jsme pár kiláků za sebou. Ale naštěstí to za chvíli přebolo a tak jsme se vypravili dál do westernového městečka a pak zpátky do školy.

